RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2005/019 Re

i n d e k l a c h t nr. 2004.4590 (119.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een doorlopende reisverzekering gesloten.

In artikel 3.B van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald: '(…) Geen recht op uitkering bestaat voor een ongeval ten gevolge van:
- het beoefenen van en/of deelnemen aan sporten waaraan een meer dan normaal risico voor lichamelijk letsel is verbonden. Hieronder wordt in ieder geval verstaan: gevechtssporten, skeleton, ijshockey, bobsleeën, speedskiën, speedraces, skijöring, skispringen, skivliegen figuurspringen bij freestyleskiën, ski-alpinisme, paraskiën, heliskiën, parachutespringen, bungeejumping, deltavliegen, parasailing, hanggliding, abseilen, wildwatervaren, canyoning, jetskiën, speleologie en wedstrijden met een motorvoertuig en -vaartuig;
(…)
- het maken van luchtreizen, anders dan als passagier in een vliegtuig ingericht tot of geschikt voor personenvervoer en waarvan de piloot in het bezit is van een voor het desbetreffende vliegtuig geldig brevet'.

Op 24 juni 2002 heeft klager als gevolg van een hem als zweefvlieger overkomen ongeval met een zweefvliegtuig lichamelijk letsel opgelopen, bestaande uit een dwarslaesie van de vijfde en zesde halswervel, diverse fracturen, uitval van spieren in benen, armen, handen en romp en een dubbele onderbeenamputatie.

Nadat klager een beroep op de door hem gesloten verzekering had gedaan, heeft verzekeraar met een beroep op voormelde polisbepaling aan klager schade-uitkering ontzegd.

2005/019 Re

De klacht

Klager kan zich niet verenigen met de weigering van verzekeraar om een uitkering te doen. Verzekeraar baseert zijn afwijzende standpunt op artikel 3.B van de verzekeringsvoorwaarden. Dit beroep is onterecht. Een zweefvlucht valt niet onder het begrip luchtreis omdat (1) klager de zweefvlucht heeft gemaakt voor recreatieve doeleinden en (2) bij een luchtreis volgens een van tevoren bepaald traject gevlogen wordt, terwijl bij zweefvliegen nimmer een traject uitgezet kan worden aangezien het vliegen met een zweefvliegtuig afhankelijk is van de aanwezige thermiek. De uitsluiting heeft, gelet op de gehanteerde terminologie, alleen betrekking op luchtvaartuigen die gemotoriseerd zijn en dus niet op zweefvliegtuigen.

Maar ook indien een zweefvlucht valt onder het begrip 'luchtreis', dan nog geldt dat de door klager geleden schade onder de dekking valt omdat een zweefvliegtuig niet is 'een vliegtuig ingericht tot of geschikt voor personenvervoer' als bedoeld in artikel 3.B van de verzekeringsvoorwaarden. In artikel 8:80 BW is aangegeven dat een overeenkomst van personenvervoer de overeenkomst betreft waarbij de ene partij zich tegenover de andere partij verbindt één of meer personen te vervoeren. Het onderhavige zweefvliegtuig had uitsluitend tot doel een recreatieve vlucht te maken en had slechts één zitplaats, namelijk voor de piloot. Bovendien is een zweefvliegtuig niet geschikt voor personenvervoer omdat er geen vervoertraject af te leggen is. Een element van personenvervoer is volgens klager ook de betaling welke plaatsvindt door de passagier.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar heeft aangevoerd dat het vliegen met een zweefvliegtuig wel degelijk is aan te merken als het maken van een luchtreis. Het al dan niet geschikt en ingericht zijn van een zweefvliegtuig voor het vervoer van personen mist, anders dan klager beweert, alle relevantie, want stoelt op een onjuiste interpretatie van de betreffende polisvoorwaarde. Alleen in de hoedanigheid van passagier is onder voorwaarden recht op uitkering ten gevolge van een ongeval aanwezig. Daarbij is het eveneens niet relevant of de vlucht gemaakt is vanwege uitsluitend recreatieve doeleinden.

Het commentaar van klager

Klager heeft, na kennis te hebben genomen van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd en nader toegelicht. Zweefvliegen is een sport en heeft niets van doen met reizen of het overbruggen van een afstand. Indien verzekeraar zweefvliegen had willen uitsluiten dan had deze uitsluiting logischerwijs opgenomen moeten worden onder de uitsluiting van artikel 3.B zesde liggende streep 'het beoefenen van en/of deelnemen aan sporten waaraan een meer dan normaal risico voor lichamelijk letsel is verbonden' waar een aantal sporten met name genoemd wordt. Het zweefvliegen wordt daar niet genoemd, wel andere luchtsporten. Het zweefvliegen is een veilige sport, althans geen sport waaraan een meer dan normaal risico voor lichamelijk letsel is verbonden.

2005/019 Re

Het oordeel van de Raad

1. De Raad stelt voorop dat hij geen voor partijen bindende uitspraak kan doen over de uitleg van voorwaarden die op een (verzekerings)overeenkomst van toepassing zijn. Een dergelijk oordeel is aan de (gewone) rechter voorbehouden. De Raad dient zijn onderzoek ingevolge zijn reglement te beperken tot de vraag of het door verzekeraar ingenomen standpunt verdedigbaar is.
2. De klacht houdt primair in dat verzekeraar ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat het ongeval is ontstaan tijdens het maken van een luchtreis. Subsidiair houdt de klacht in dat verzekeraar ten onrechte dekking heeft geweigerd omdat een zweefvliegtuig niet kan worden aangemerkt als een vliegtuig dat ingericht is tot of geschikt is voor personenvervoer.
3. De Raad acht verdedigbaar verzekeraars standpunt dat zweefvliegen kan worden aangemerkt als het maken van een luchtreis als bedoeld in artikel 3.B van de verzekeringsvoorwaarden. Eveneens verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat het al dan niet geschikt of ingericht zijn van een zweefvliegtuig voor het vervoer van personen niet relevant is, immers berust op een onjuiste lezing van artikel 3.B van de verzekeringsvoorwaarden omdat in geval van een luchtreis alleen een passagier onder voorwaarden recht heeft op een uitkering en niet de vlieger zelf. Verzekeraar heeft dan ook door met een beroep op voornoemd artikel aan klager uitkering te ontzeggen de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad, zodat de klacht ongegrond is.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 14 februari 2005 door mr. B. Sluijters, voorzitter,
mr. H.C. Bitter, mr. D.H.M. Peeperkorn, drs. D.F. Rijkels, arts, en dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. B. Sluijters)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)